

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοον κι' είκοσιον μετρούντες χρόνον
εδρεύομεν' στην γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' ἑνηκόσια δεκατρία,
δραῖς και θερμῇ φιλοπατρία.

Ίουνίου πρώτη
και πολέμων κρότοι.

Χίλια διακόσια πενήντα κι' ἑνιά,
πάλλ τόν' Ἀρη κωτῶ τόν φωνῶ.

Με παιᾶνας χαρμοσύνης γὰ τούς θρῶ τούς Κωνσταντίνους.

Δηὸ Κωνσταντῖνοι σήμερα φτερόνουνε τὸ γένος,
ἕνας ποῦ ζῆ προσκυνητὸς κι' ἕνας μαρμαρωμένος.

Και σήμερτο χαρμόσυνο
καλεῖ γιὰ τὸ μνημόσυνο
τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ παλαιοῦ, ποῦ τὸν δοξάζουν θρύλοι
κι' ἀθάνατη μᾶς ἄφησε τοῦ Ρωμανοῦ τὴν Πύλη.

Δηὸ Κωνσταντίνους τραγουδοῦν Λαὸς, Στρατοὶ και Στόλοι,
τὸν ἕνα, ποῦ' μαρμάρωσε μιὰ μέρα μὲς' στην Πόλι,
τὸν ἄλλον, ποῦ' ζωντανέψαν και μάρμαρα σιμά του,
ποῦ σὰν πουργούλισμα πουλιοῦ μοιάζει τὸ περασμά του,
κι' ἐκδικητὴς ἐπέταξε μὲς' στῆς σκλαβιάς τὸν θρηνο
γι' αὐτόν, ποῦ μνημονεῦται 'στὸν' Ἅγιο Κωνσταντῖνο.

Χαρά' στον, ποῦ' μαρμάρωσε μετὸ σπαθὶ 'στὸ χέρι
κι' ἐφύσησε πνοὴ ζωῆς σὲ πεθαμμένα μέρη.

Χαρά και 'στὸν ἐκδικητῆ,
ποῦ τοῦ φωνάζουνε Στρατοί:
χίλιαις φοραῖς σπολλάτι σου.

Σοῦ στρώνουν δάφνινα κλαδιὰ,
κι' ἔχεις τοῦ γένους τὴν καρδιά
ἀτίμητο Παλάτι σου.

Δηὸ Κωνσταντίνους τραγουδοῦν σὲ ξέραις κι' ἀκρογάλια,
κι' οἱ θεοὶ πετοῦν μετὸν Αἰτό, ποῦχει τὰ θεῶ κεφάλια,
και στήνουν ἄγαλμα τρανὸ
μαρμαροσκαλισμένο
σὲ Κωνσταντῖνο ζωντανὸ
και σὲ μαρμαρωμένο.

**Φασουλῆς και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

Α.

Φ.— Λοιπὸν ἀρχίνα, Περικλῆ, νὰ ψάλης τὴν Εἰρήνην,
ὁποῦ τὸ πᾶν λαμπρύνει.
Ψάλε τὴν τὴν περικαλλῆ, ψάλε τὴν τὴν μαριόλα,
ὁποῦ πρὸς χάριν τῆς πολλοί

σὲ Δύσι και ὁ' Ἀνατολῇ
εἰτίναξαν τὰ κῶλα.

Ἡ μοῖρα μας δουλεύει
κι' Εἰρήνη βασιλεύει
ἐκπολιτιστικῇ.

Χαρά ποῦ τὴν ἐπήρα
κι' ἐκούρδισα τὴν λύρα
'στην Προκαταρκτικῇ.

